

ARXIU

L'STEPV-Iv urgeix a aprovar actuacions per desplegar l'FPA

La Llei de Formació de Persones Adultes segueix sense aplicar-se sis anys després de la seua promulgació

ALL-I-OLI
En reiterades ocasions, aquesta organització ha denunciat l'incompliment sistemàtic per part dels responsables de la Generalitat de la Llei de Formació de Persones Adultes (FPA), aprovada per les Corts Valencianes en 1995 sense cap vot en contra. La llei, consensuada per tots els agents socials

i partits polítics, va suposar un pas endavant en la concepció moderna i progressista de l'FPA, però des del mateix moment de la seua aprovació, el Govern valencià ha entrebancat el seu desplegament, una actuació impròpia en un Estat democràtic. La llei d'FPA dorm des d'aleshores als calaixos de l'Administració.

Davant de la necessitat d'articular i regular el marc legislatiu, el Sindicat considera que cal desplegar i complementar la llei, per tal de garantir una adient coordinació i interrelació dels programes i de les polítiques actives. Interessa atendre particularment algunes normatives aprovades amb

posterioritat a la llei, com el Decret 220, que regula els programes i el currículum dels programes d'alfabetització i el de Graduat en Educació Secundària. Altra disposició rellevant és l'Ordre (14/06/2000) per a la implantació dels programes formatius establerts en els annexos I i III

del decret abans al·ludit. Aquests desplegaments han de sintonitzar amb les línies expressades per la Declaració i el Pla de Futur aprovats en la CONFITEA (Hamburg, 1997) i pel més recent Memoràndum sobre l'Aprenentatge Permanent, presentat al debat per la Comissió Europea.

El Sindicat proposa

1. El Consell de la Generalitat, a proposta de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, i amb dictamen preceptiu del Consell de l'FPA, establirà les normatives que definisquen les plantilles, els equips multiprofessionals, el catàleg -reconeixent totes les unitats presents als centres públics d'FPA, independentment de les institucions que les proveïquen- i la provisió dels llocs de treball, on s'incloua el reconeixement de la singularitat de l'FPA i el seu accés mitjançant plans específics de formació per a aquests professionals.

2. El Consell de la Generalitat, a proposta de la Comissió Interdepartamental d'FPA, i amb el dictamen preceptiu del Consell de l'FPA:

a) Formalitzarà l'elaboració del Pla General d'Actuacions per a l'FPA, amb explicitació clara i concreta dels criteris d'intervenció, organització, planificació, coordinació i interrelació de les actuacions i la seua quantificació pressupostària, així com la seua temporalització.

b) Formalitzarà un Conveni General Multilateral per tal d'establir per a l'actual exercici pressupostari i els següents el sistema de finançament determinat per la Llei 1/95 de la Generalitat.

c) Articularà, d'acord amb les previsions de la llei, els mecanismes necessaris per a que les administracions locals elaboren plans locals

d'FPA i garantirà la gestió social, la participació i la promoció de les associacions de persones adultes.

d) Formalitzarà la normativa per tal de poder desenvolupar la constitució dels Consells Territorials d'FPA, i garantirà la gestió social, la participació i la promoció de les associacions de persones adultes.

e) Establirà les modificacions pressupostàries adients per tal de constituir les línies de crèdit necessàries per a contribuir al manteniment de les despeses del personal que contracten les corporacions locals que realitzen programes formatius per a adquirir i actualitzar la formació bàsica de persones adultes fins l'obtenció del títol de Graduat en Educació Secundària, inclòs el segon nivell, i compten amb l'autorització pertinent per a fer-ho.

f) Elaborarà i executarà un pla de construcció de nous centres (Giner de los Ríos a Alacant, Serrano Morales i L'Alguer a València, Pasqual Tirado a Castelló, Sant Marcel·lí, Xàtiva, Sant Vicent del Raspeig, Villena, Carcaixent, Vinaròs...), l'adequació i reforma dels centres actuals i un pla de dotació d'equipaments (aules d'Informàtica, xarxes telemàtiques, gravadors i reproductors de discos compactes, connexions a Internet per a tot el professorat i per tots els centres públics, equips de reproducció adients...), materials i mobiliari.

La Formació de les Persones Adultes, un sector que arrossega greus deficiències

FPA: Segueixen les anormalitats

Joan V. Pérez Albero

Com tots els anys, el tret que caracteritza l'inici de curs pel que fa a la Formació de les Persones Adultes (FPA), segons l'administració educativa, és la "normalitat". Però, als agents socials els compet la responsabilitat de donar a conèixer les anormalitats que hi ha subjacents sota la normalitat precognitzada per l'Administració. Per això, arreplegant les denúncies de molts companys i companyes, cal fer públiques les greus deficiències que presenta el sector.

Per començar, molts centres d'FPA pateixen unes infraestructures dolentíssimes, amb manca d'espai físic per desenvolupar l'activitat docent, impròpies dels temps de bonança econòmica que corren -segons el propi Govern-, i a més, alguns es veuen obligats a compartir dependències, en ocasions amb alumnes d'Infantil o Primària. Que els ho pregunten, per exemple, als companys i companyes de Sant Vicent del Raspeig, amb la sensació de prestat en la qual treballen; o que els ho diguen als de Torrevella, que hauran d'eliminar probablement el torn de matí per acollir -sota prescripció governativa- més de 200 alumnes en edat escolar que han aparegut per art de màgia en eixa localitat; o als del Pasqual Tirado de Castelló, on han de compartir espais els alumnes adults de Graduat Escolar amb xiquets i xiquetes d'Educació Infantil (quin mobiliari hi utilitzaran?); o l'EPA Llibertat de Vinaròs, que cada any ha de cercar espais fora del centre per poder atendre les més de 1.500 persones que hi acudeixen; o el centre Mercè Rodoreda d'Elx, al qual se li habilita un centre públic d'EGB perquè les instal·lacions originàries han esdevingut insuficients i l'Ajuntament i la Conselleria es passen la pilota sobre qui té l'obligació d'acondicionar-lo.

El professorat que treballa en l'FPA demana que la Conselleria d'Educació procedisca de manera urgent a la catalogació dels llocs de treball, a la regulació i la provisió de les plantilles dels centres, tot i contemplant l'especificitat de l'FPA, perquè els centres no poden funcionar amb unes plantilles majoritàriament provisionals. A més, es demana la regulació definitiva de les qüestions que afecten l'organització dels centres, la creació dels departaments didàctics i la seua direcció, l'adscripció del professorat del cos de Primària als llocs de treball de Secundària, el nomenament dels càrrecs directius atesa la nova situació dels centres... Si tota aquesta anormalitat no se soluciona amb urgència, es corre el perill de judicialitzar l'ensenyament perquè la gent ja comença a estar-ne farta de tanta improvisació i greuge comparatiu.

L'Administració educativa i la d'ocupació haurien de fiscalitzar el tema dels contractes de formació -un tipus de con-

tractació en la qual la persona contractada es compromet a dedicar a la seua formació un temps no inferior al 15% de la jornada laboral màxima prevista en el corresponent conveni col·lectiu-. És pràctica habitual que afecta a més del 90% dels casos, segons les direccions dels centres consultats, que els alumnes que acudeixen als centres d'FPA a sol·licitar una plaça perquè tenen un contracte de formació, una vegada obtesa la certificació de matrícula, no tornen a aparèixer pel centre. La inspecció de treball caldria que ho controlés, perquè potser molts empresaris poden aprofitar-se amb aquesta mena de contractació i, el que és pitjor, amb la permissivitat de les administracions, perquè els directors en els seus informes manifesten clarament que l'assistència d'aquests alumnes és igual a zero, o el que és el mateix, que equival a que aquests alumnes no poden ser objecte d'un contracte de formació.

enguany es produirà l'extinció definitiva de les proves de maduresa per l'obtenció del títol de tècnic auxiliar. Moltes persones que tenen la FP1 incompleta, en assabentar-se d'aquest fet -per a la difusió del qual es compta amb la inestimable col·laboració de la publicitat que algunes empreses privades del sector fan gratuïtament-, estan acudint als centres d'FPA a sol·licitar matricular-se en aquests **e n s e n y a m e n t s**. L'Administració deuria fer un esforç de generositat posant a disposició d'aquest sector de població els mitjans materials i humans necessaris per satisfer aquesta necessitat i, el que és més important, autoritzar els centres d'FPA a impartir cicles formatius on la demanda i les condicions materials ho aconsellen, com s'especifica a l'article 13.2 de la Llei de Formació de Persones Adultes.

Alguns centres acusen problemes per tal de materialitzar la seua oferta educativa, perquè l'Ordre de 14 de juny de 2000 que desplega el programa formatiu només contempla els programes dependents de la Conselleria d'Educació, quedant per desenvolupar els programes formatius de caràcter més ocupacional dependents de les conselleries d'Economia, Hisenda i Ocupació, i de Benestar Social. Aquest fet ha provocat que l'Administració, pressionada per algunes empreses privades del sector, pose problemes a l'execució d'alguns d'aquests programes, malgrat la gran acceptació i demanda que tenen en els centres.

Però, tot no són anormalitats. Cal congratular-se del proper inici de les obres del nou edifici que albergarà les instal·lacions del CFPA Giner de los Ríos d'Alacant. Aquesta fita ha de suposar l'inici d'un programa de construccions i adequacions de centres, imprescindible per a una FPA digna i de qualitat.

* Representant de l'STEPV-Iv. Mesa dels Agents Socials per l'FPA.

JORDI BOLUDA

El Sindicat estima que cal impedir la maniobra del Govern

La Generalitat Valenciana pretén imposar les retribucions del professorat

ALL-I-OLI
Davant la manca de voluntat negociadora sobre retribucions per part de l'Administració valenciana, manifestada pel seus responsables en la Mesa sectorial d'Educació del 17 d'octubre, l'STEPV-IV considera arribat el moment d'encetar una autèntica negociació global que done respostes satisfactòries als temes pendents. En qüestions com els

sexennis, les jubilacions o la clàusula de revisió salarial, entre altres, la negociació està condicionada pels acords signats per l'Administració i altres sindicats, un extrem que ara els corresponibilitza de l'actual situació. A juí del Sindicat, la paràlisi negociadora només es desbloquejarà amb la pressió conjunta del professorat al servei de la Generalitat.

Aspectes econòmics pendents

Jubilacions anticipades

El País Valencià està a la cua de l'Estat pel que fa a les quanties d'indemnització corresponents a la "jubiliació LOGSE". La previsió d'increment d'aquestes quantitats per part de la Conselleria suposa duplicar les actuals xifres, un augment encara insuficient per a l'STEPV-IV, que demana una homologació retributiva, si més no, amb la resta de comunitats autònomes.

Complement catèdràtics

La Conselleria ha enllestit una Resolució sobre el pagament del complement de cap de departament als catèdràtics amb nomenament anterior a la promulgació de la LOGSE que no satisfà les expectatives del sindicat, ja que no preveu aplicar-se amb caràcter retroactiu i tampoc incorpora una clàusula per la qual el catèdràtic que renunci a exercir com a cap de Departament deixi de percebre el complement.

Consolidació del complement de direcció

Cinc anys després d'haver-se aprovat la Llei de Participació (LOGEGCED) s'ha redactat una Ordre que desplega l'apartat de la Llei sobre consolidació d'una part del complement específic de direcció per a aquelles persones que han exercit aquest càrrec unipersonal.

Llicències per estudis

Des de 1996 no s'ha realitzat cap convocatòria de llicències per estudis per al professorat, incomplint un acord sindical que l'STEPV-IV no va subscriure. L'actitud dels sindicats signants ha estat complaent amb l'Administració en no pressionar pel compliment de l'acord. El Sindicat ha exigit l'aprovació d'una nova convocatòria.

Ajudes socials

L'Administració continua sense promulgar les convocatòries per ajudes socials des de 1993, incomplint la promesa de l'ac-

tual Govern valencià de desenvolupar l'acord signat amb l'Administració anterior.

Nivell 24 per als mestres

La Conselleria proposa que els mestres que imparteixen l'ESO cobren la diferència retributiva entre el nivell 24 i el 21, unes 16.630 pessetes mensuals, una proposta que afectaria a 2.300 mestres que imparteixen aquest cicle educatiu. El Sindicat, però, planteja que qualsevol millora salarial ha de ser aplicada a la totalitat dels 23.000 mestres al servei de la Generalitat, independentment del nivell educatiu que imparteixen.

¿Quina explicació justifica que un mestre d'Infantil, Primària, Educació Especial o FPA no accedisca a aquesta millora salarial? ¿Són motius econòmics o amb la proposta de l'Administració i dels altres sindicats s'amaga el menyspreu a la tasca educativa dels mestres que no imparteixen l'ESO? ¿És menys rellevant impartir classes per a l'alumnat de 4, 7 o 10 anys que per al de 13 o 14 anys? Si la tasca docent dels mestres en aquests nivells és igual d'important, el Sindicat estima que ha d'estar considerada i retribuida d'igual manera, tant en la vessant social com econòmica. Als qui defensen que cal permetre ara l'increment retributiu per als mestres d'ESO per a després estendre'l als altres, cal recordar-los que la realitat no ho ha fet possible en els territoris que han començat a aplicar aquesta diferència salarial. El Sindicat, que no s'oposa a l'increment retributiu de cap sector, exigeix l'extensió de les millores salarials a tot el col·lectiu de mestres.

Decret de retribucions

La Conselleria preveu presentar un decret sobre les retribucions del professorat que inclourà els diferents complements específics per càrrecs unipersonals, llocs de treball singular, classificació dels centres docents, sexennis, etc. El

Sindicat saluda el fet que, per primera vegada en molts anys, s'annúncie la presentació d'una normativa i exigeix l'obertura d'un autèntic procés negociador que permeta estudiar tots els conceptes retributius i done una resposta satisfactòria a les reivindicacions pendents. La negociació haurà d'abordar aspectes com una nova classificació dels centres, la situació del professorat itinerant i dels SPEs, la substitució de l'actual sistema retributiu basat en sexennis, per un altre menys discriminatori, o el pagament de les pagues extraordinàries íntegres.

Nou sistema retributiu

En la negociació de l'Estatut Bàsic de la Funció Pública Docent o en la de la Llei de la Qualitat cal obrir el debat sobre el sistema retributiu del professorat. La formació inicial i l'actual ventall salarial, basat en els grups i complements, són elements que cal modificar en la línia d'una mateixa formació inicial per a tots els cossos docents i unes mateixes retribucions per tothom, retribucions que han d'anar incrementant el seu base i no tant els complements específics (destinació, sexennis,...) com ara.

Retribucions per a 2002

La manca de convocatòria de cap mesa sectorial per analitzar les retribucions anuals desmenteix les declaracions del conseller de Justícia i Administracions Públiques, González Cepeda, sobre l'inici de negociacions anuals als diferents àmbits sectorials. Les paraules del conseller pretenen crear confusió i impedir una negociació retributiva global per al conjunt de les empleades i empleats públics valencians.

D'altra banda, la Mesa General tampoc no s'ha convocat, un gest amb el qual l'Administració valenciana menysprea la negociació, per a imposar els increments salarials de 2002 sense cap consulta als treballadors.

Es confia la modificació a la futura Llei de la Qualitat Educativa

Es retarda el nou accés a la funció pública docent

ALL-I-OLI

L'Administració educativa valenciana ha informat sobre la Conferència Sectorial d'Educació -on estan representades les Comunitats Autònomes i el Ministeri-, reunida els dies 18 i 19 d'octubre a Múrcia per tractar de la modificació-derogació del Reial Decret 850/93, la norma que regula el sistema d'accés a la funció pública docent. La Conferència va acordar no introduir cap modificació del Reial Decret per estar en fase de desenvolupament la Llei de la Qualitat Educativa, una llei que haurà d'abordar el sistema d'accés a la funció pública docent. La decisió de la Conferència suspèn la derogació/modificació del RD 850/93.

La promulgació de la Llei de la Qualitat Educativa, actualment en procés de discussió parlamentària, pot retardar-se encara uns dos anys. En conseqüència, el vigent sistema d'accés a la funció pública docent també s'aplicarà en la convocatòria del concurs-oposició de 2002. Malgrat açò, la Conselleria de Cultura i Educació i determinades organitzacions sindicals persisteixen a mantenir una convocatòria d'oferta ampla per a 2002 i provocar així que es consumixen les vacants del sistema sense donar l'oportunitat al professorat interí d'acollir-se o de beneficiar-se d'un nou sistema d'accés.

El Sindicat ha demanat la congelació de l'oferta d'ocupació pública docent mentre no es modifiqui l'actual sistema d'accés. Sense alterar el sistema actual, mantindre en la propra convocatòria una oferta ampla posa en evidència les contradiccions dels discursos tant del conseller Tarancón com del president Zaplana. Els dos van assegurar que treballarien per modificar el RD 850/93, per tal de solucionar la situació del professorat interí. Amb la situació descrita, les seues promeses s'allunyen de manera considerable. En aquest context, caldrà pressionar de valent a la Generalitat perquè es congelen les oposicions i es negocie per al conjunt del col·lectiu un pacte d'estabilitat que evite els acomiadaments. També caldrà que determinades organitzacions sindicals que afirmen apostar per un accés diferenciat definsquen clarament la

seua posició i aclaresquen si defensen amb fets, tant en les negociacions com al carrer, el professorat interí.

Funcionament de les borses de treball

El director general de Personal ha comunicat que pretén modificar el funcionament de les actuals borses de treball i que s'obrirà un termini fins l'1 de desembre perquè els sindicats presentem propostes. Els problemes relatius a la gestió de les borses -i que motiven l'anunciada modificació- tenen com a únic responsable la Conselleria: excessiu nombre de vacants a temps parcial; déficit de personal als Serveis Territorials d'Educació; retard considerable en la convocatòria dels actes d'adjudicació; imposició de criteris en la distribució del professorat que ha de cobrir les baixes i substitucions; restriccions pressupostàries per a cobrir les baixes en determinades èpoques de l'any; negativa a realitzar contractes anuals al professorat que ocupa una vacant després de l'inici del curs o que cobreix les substitucions. La subsanació d'aquests aspectes, la possibilitat que tothom faça opcions provincials i la comarcalització de les borses són algunes de les mesures positives que de resoldre's de manera adequada podrien posar fi a la deficient gestió de les borses de treball.

En qualsevol cas, el Sindicat participarà en la negociació amb l'objectiu que es consideren els drets adquirits pel professorat interí i que no es produesca un empitjorament de les seues condicions laborals.

La prórroga de la jubilación anticipada es insuficiente, a juicio de los sindicatos de la enseñanza

El Proyecto de Ley de Acompañamiento de los Presupuestos del Estado contempla en el artículo 39 la prórroga de la disposición transitoria novena de la LOGSE (jubilación anticipada) por un período de cuatro años, a partir del

día 4 de octubre de 2002. Aunque supone una mejora, la prórroga es insuficiente, ya que tendría que prorrogarse de forma indefinida la posibilidad de jubilarse anticipadamente, tal y como reivindica el conjunto de los sindicatos del sector.

TEMARIO DE TECNOLOGÍA
(SECUNDARIA)

Muy buenos resultados en oposiciones

ELENA GRAU Tel. 96 185 78 26

ARXIU

L'«arranjament» insisteix a considerar la xarxa pública com a subsidiària de la privada

La planificació per a 2002/03 manté els criteris rebutjats en cursos anteriors

ALL-I-OLI
La Conselleria de Cultura i Educació ha presentat el projecte d'instruccions de planificació escolar -coneguda també com a "arranjament"- per al curs 2002/03, mitjançant el qual es procedirà a la modificació de les unitats escolars i dels llocs de treball dels centres docents d'Infantil, Primària i

Educació Especial. Com en cursos anteriors, el Sindicat no comparteix els criteris adoptats per l'Administració i ha presentat una sèrie d'esmenes per modificar el document proposat i evitar els efectes negatius de la política educativa de la Generalitat envers l'ensenyament públic. Només augmenten algunes plantilles en 35 mestres.

La planificació escolar de la Conselleria per al curs pròxim reitera els criteris perjudicials per al sistema educatiu emprats en edicions anteriors pel Govern valencià, en particular en tot allò que afecta als centres públics. El Sindicat ha manifestat la seua oposició a la proposta, la qual insisteix a considerar l'educació pública com subsidiària de la privada. Així, la planificació educativa proposada es desenvolupa en funció de les unitats escolars existents en una localitat i quan s'ha de suprimir-ne alguna l'afectada pertany a la xarxa pública. Pel contrari, per a les noves creacions, no es preveu cap mena de prioritat per als centres públics.

El creixement de la xarxa pública i de la seua oferta educativa resta condicionat a les instal·lacions existents quan, sis anys després d'haver-se fet públic el Mapa Escolar, queden encara centres per construir o adequar.

D'altra banda, continua sense garantir-se que l'alumnat del pri-

mer cicle d'ESO s'escolaritze als instituts i no s'autoritza tots els centres públics a ofertar llocs escolars de tres anys, quan s'han generalitzat els concerts educatius a l'educació infantil privada. Les ràtios són altes, sobretot en determinats programes i centres educatius: compensatòria, especial, centres incomplets, escola rural, infantil...

A tots els centres que imparteixen transitòriament el primer cicle d'ESO no se'ls dotarà de professorat especialista de Plàstica i Visual ni de Tecnologia, i els que disposen de programes educatius específics (programes de compensació educativa, d'immersió lingüística, centres específics d'educació especial...) mancaran de personal suficient.

Augment de plantilla

Les úniques propostes del sindicat acceptades per la Conselleria han estat:

1. Els 15 centres de 3 unitats d'Infantil i 7 de Primària disposa-

ran d'un mestre més.

2. Els col·legis de segon cicle d'Educació Infantil tindran la següent dotació de professorat:

- Centres de 3 unitats: 4 mestres (un més que ara).

- Centres de 4 i 5 unitats: Es queden com fins ara (un mestre més que el nombre d'unitats).

- Centres de 6 a 11 unitats: Tindran 2 mestres més que unitats (ara sols en tenien un).

L'avanç és insuficient per quedar-se a mitat de camí de la proposta sindical, que pretenia equiparar la plantilla d'aquests centres a la que tenen el mateix nombre d'unitats entre Infantil i Primària, a més de demanar personal educador per a educació infantil.

Finalment, per millorar el servei públic i les condicions de treball del professorat d'Infantil, Conselleria no preveu cap dotació de professorat de suport, i tampoc n'hi ha compromís per negociar les plantilles dels SPEs ni la seua modificació.

Una disyuntiva en el docente de nuevo ingreso

El pensamiento único o la libertad de expresión

Amparo López Felipe*

Tras la lectura del artículo "El terror en los centros", de Alejandro Martínez, publicado en el número 156 de esta revista, recibí un fuerte impacto emotivo al comprobar que el fenómeno del acoso moral no queda circunscrito a los centros escolares de carácter público.

Los conflictos de micropolítica son frecuentes y conocidos por la amplia mayoría de los componentes del claustro. Las rivalidades por el poder y el protagonismo en la localidad de actuación docente llevan a algunos compañeros a infravalorar las propuestas novedosas al amparo de los años de experiencia "in situ", y lo que aún es peor, el descrédito y la valía profesional del osado que formuló la propuesta. A partir de ese momento el "osado" pasa a convertirse en objeto de atención, se convierte en el punto de mira, el tema más comentado en la sala de profesores. En ocasiones, si las aportaciones son válidas y razonables, éste es la "víctima" del acoso moral del equipo directivo, atenazado por el miedo al cambio.

¿Por qué este profesional de la educación pierde la condición de compañero y pasa a la de víctima del acoso moral? Parece ser que, de un modo u otro, se ha vuelto molesto, sobre todo por los comentarios emitidos y acciones que desarrolla, que ponen en tela de juicio y dejan fuera de juego a los elementos más recalitrantes del claustro; eso sí, con una larga trayectoria en el centro. Pero además, en ocasiones, la víctima es demasiado lúcida. Precisamente por el bagaje experiencial obtenido en su periplo personal por otros ámbitos geográficos y/o educativos.

En el maravilloso microcosmos local, la víctima de acoso moral es el antagonista de la película, objeto del odio de su agresor o agresores, y cuyo principal objetivo consiste en que renuncie a la libertad de expresión, sobre todo en los temas de discrepancia. Cuando no desiste en su empeño, se pasa al "Plan B"; aniquilamiento, físico, psicológico y moral. Existen verdaderos maestros en el arte, hasta tal punto que las actuaciones tan sólo son percibidas por la víctima y cualquier comentario en público alcanza sólo a ella que mientras los espectadores no participan del juego.

Lector, si reconoces bien los síntomas no te calles: desmascara al agresor, no te dejes seducir por él o estarás perdido. Él nunca es digno de tu confianza. Piensa cuál puede ser la causa que provoca su ira. Comparte los sentimientos y emociones con tus compañeros de trabajo, recupera tu autonomía y autoestima, no te quedes paralizado, trabaja con entusiasmo, no desperdicies

tu energía en cuestiones intrascendentes que mermen la capacidad de trabajo y enseñe los dientes, porque el agresor es más cobarde que tú. Por otra parte, no todos tienen la empatía imprescindible para dirigir y tratar con los trabajadores de la "empresa".

¿Tocaste fondo? Entonces busca la ayuda fuera del sistema, en las consultas de los psicólogos y psiquiatras o en el sindicato, donde conocen y comprenden perfectamente el problema, para que encuentren la solución más imaginativa.

En cambio tú, compañero, que llegas fresco al claustro con la ilusión del recién llegado y que presupones la necesidad de un cambio en la educación, no te dejes amedrentar por el anquilosamiento. Sé valiente, formula tus propuestas, analiza los proyectos educativos y curriculares, descubre su coherencia. No caigas en el error de pensar que la edad marca la diferencia con el compromiso educativo, acércate a los que te miran con curiosidad, comparte tu ilusión. Dejarse llevar por el estilo del "laissez-faire", el imperio del pensamiento único, resulta ser la postura más cómoda y relajada. Ahora bien, es la menos gratificante. Compañero, portas el germen del cambio, la savia nueva que requieren muchos profesionales asfixiados por el ambiente ralo que se respira en las salas de profesores. Nunca creas que estas sólo, sino con escasa compañía. Si eres persistente, mantenerte alerta, observa gestos, intercambia miradas sutiles y descubre cierta complicidad. Es posible que pronto se acerquen a ti los "collegas" que aún creen en la Utopía, el poder de la educación para operar cambios personales, sociales y económicos.

Pero si notas la antipatía a tu alrededor, comentarios desagradables cuando te acercas, silencios insostenibles, mutismos ante las demandas... y un sinfín de conductas, gestos de desaprobación y mensajes subliminales, ¡jalégrate! Te has convertido, quizás por tus comentarios, en la víctima propiciatoria para desviar la atención de los problemas más perentorios del claustro. ¿Será porque tienes algo importante que añadir? No te dejes amedrentar, exprésate con libertad y di adiós al pensamiento único y uniforme. Hemos de recuperar el debate, el diálogo en los claustros, la coherencia educativa, y abogar por la desaparición de esa "democracia ornamental" instalada en los centros educativos, que nada tiene que ver con la escuela democrática.

*Maestra y pedagoga

L'Administració segueix afavorint amb les subvencions als centres privats

Els recursos per als centres amb projectes de compensació són encara insuficients

ALL-I-OLI
A la comissió que avalua i aprova els projectes d'Educació Compensatòria dels centres d'Infantil i Primària s'hi han presentat un total de 58 centres d'Alacant, 33 de Castelló i 73 de València, el que representa un total de 17 centres privats concertats i 157 públics. La Conselleria dotarà d'una plantilla extraordinària de 35,5 mestres a la xarxa pública i 9 a la privada concertada. No s'ha previst la dotació d'altres pro-

fessionals ni tampoc s'ha abordat la dotació de recursos extraordinaris per als Serveis Psicopedagògics (SPEs), el que suposa que es deixaran d'atendre una part important de les demandes expressades pels centres. D'altra banda, l'actual plantilla dels SPEs haurà de prioritzar noves tasques en detriment de les actuals. Els recursos econòmics previstos suposen 79 milions de pessetes anuals per als centres públics de Primària i Secundària i 23

milions per als centres privats concertats dels mateixos nivells (quadrimestre setembre-desembre).

Com es veu, la dotació econòmica als centres públics és insuficient i està descompensada en relació a la dels privats, i posen en entredit les manifestacions realitzades per responsables de l'Administració sobre l'atenció a aquests centres. La comissió té previst reunir-se de nou el 13 de novembre per avaluar els projectes de Secundària.

Consideracions a un currículum involucionista

1. La nova proposta de batxillerats s'ha de fer sobre la base de mantenir com a mínim tots i cadascun dels actuals llocs de treball i, per tant, s'ha de buscar un cert equilibri entre allò que marca el Decret 3.474/2000 del MECD (Decret de Mínims per al Batxillerat) i allò que proposa la Conselleria, per tal que no hi haja una descompensació horària entre unes assignatures i d'altres.

2. S'ha de mirar el sistema en el seu conjunt, i no de forma parcialitzada.

3. S'ha respectar l'optativitat per donar coherència a les opcions futures universitàries o professionals.

Denunciem l'Administració educativa, que està muntant un sistema sense tenir una articulació coherent. Fer canvis al Batxillerat, sense tenir clar com quedarà la Secundària Obligatoria i l'accés a la Universitat és un plantejament irresponsable.

L'STEPV-IV considera que cal reflexionar sobre les següents qüestions:

a. La negociació ha de ser global, s'han de negociar amb tot el professorat les modificacions curriculars previstes.

b. Cal mantenir les submodalitats (opcions) de l'actual batxillerat per tal que no es puguin construir batxillerats que no tinguin cap exida universitària.

c. Ja que l'alumnat de les comunitats autònomes amb llengua pròpia té una major càrrega lectiva que la resta, es fa necessari no incrementar de forma desmesurada l'actual càrrega horària de l'alumnat.

d. No cal implementar la càrrega horària d'algunes assignatures més enllà d'allò previst al Decret de Mínims del MECD, a no ser que siga estrictament necessari.

e. Es necessària l'eliminació del nombre mínim d'alumnat per

constituir grups per garantir una opcionalitat real.

Les organitzacions sindicals, com a representants del professorat -és a dir, dels agents educatius que hauran d'aplicar aquests canvis normatius-, tenim dret a ser informats de la totalitat d'aquests canvis i a ser consultats en fets d'aquesta transcendència.

El lliurat per l'Administració és un document incomplet, o més bé una part d'un altre de més extens que ja és conegut per l'opinió pública. Tanmateix, una proposta de modificació d'aquestes característiques ha d'incloure, i de fet n'inclou, d'altres elements que sembla es volen amagar al coneixement dels sindicats, a saber, els objectius i continguts de les diverses matèries, els criteris d'avaluació..., elements que si es troben al document provisional distribuït als membres del Consell Escolar Valencià i altres entitats que són de domini públic.

No entenem per què no s'han portat a mesa de debat amb els sindicats les modificacions introduïdes als projectes de decrets en les seues versions completes que afecten als continguts acadèmics, a no ser que es vulga retallar els drets dels representants del professorat i introduir-hi els canvis sense diàleg, per la via de la imposició.

La lectura en paral·lel dels anteriors decrets i de la nova proposta, com ha assenyalat la Mesa per l'Ensenyament en Valencià, permet observar canvis significatius, com es pot veure en alguns exemples.

Objectius generals de l'Educació Secundària Obligatoria: Decret de 1992: "[...] rebutjant tot tipus de discriminacions degudes a la raça, el sexe, la classe social, les creences i a altres característiques individuals, socials i culturals". Nova redacció proposada: "[...] desen-

rotllar actituds solidàries i tolerants davant les diferències socials, religioses, de gènere i de raça".

Podem deduir que a partir d'ara no cal rebutjar les discriminacions, sinó ser solidaris i tolerants amb les mateixes?

En els Objectius Generals de Ciències Socials, Geografia i Història ha quedat suprimit l'objectiu general de l'àrea: "Apreciar els drets i llibertats humans com un èxit irrenunciable de la humanitat i una condició necessària per a la pau, denunciant actituds i situacions discriminatòries i injustes i mostrant-se solidari amb els pobles, grups socials i persones privats dels seus drets o dels recursos econòmics necessaris". ¿Algú pot explicar per què s'hi ha suprimit?

En els continguts d'algunes àrees, com Ciències de la Natura, s'ha suprimit la major part dels continguts corresponents a l'antic bloc "El ser humà i la salut", com per exemple: "Interès per informar-se sobre qüestions de sexualitat i disposició favorable a demanar ajuda a professionals i centres especialitzats". "Problemàtica del tabac, de l'alcohol i de les drogues i els seus efectes sobre la salut i socials. Consum de medicaments, la seua eficàcia i els seus riscos".

A més a més, els problemes més importants que hui tenen els centres que imparteixen l'ESO i el batxillerat no se solucionen canviant els currículums vigents, i menys encara si són substituïts per altres de les característiques que figuren en el document elaborat per la Conselleria d'Educació.

Per a l'STEPV-IV, aquests canvis suposen una involució de més de vint anys en l'Educació, un retrocés en molts dels aspectes progressistes aconseguits.

A propòsit de les reformes del currículum

Canvis i recanvis en el sistema educatiu

Joan Pau Cimarro*

Encara no s'han pogut digerir els canvis desplegats en el sistema educatiu LOGSE -mal aplicats i mal pensats- quan comença a traure les banyes el primer paquet de mesures "correctores" previstes per la ministra d'Educació. Aquests canvis han d'aplicar-se el pròxim curs 2002/03 per a 1r i 3r d'ESO i 1r de Batxiller, i per a 2003/04 per a 2n i 4t d'ESO i el 2n de Batxiller.

El paquet anomenat Decret de Mínims inclou canvis en els continguts i la seua periodització en ESO i Batxiller. Com s'ha denunciat, es pretén destruir el poc que queda de la teòrica autonomia pedagògica d'aquell currículum obert i flexible, que restarà ja tancat i rigid, temaris més pròxims a la *Enciclopedia Álvarez*, que ignoren el nou àmbit de la Societat de la informació i del coneixement reconeguts als fóruns internacionals, com la UNESCO i la Unió Europea.

Els "mínims previstos" són explicats i ampliats per la Conselleria per a ser publicats com a prescritius al DOGV. O el que és el mateix, s'aprova per decret -sense consultar al professorat ni a la comunitat educativa- els continguts que han d'estudiar i treballar l'alumnat i el professorat dels instituts.

En la societat avançada que alguns discursos oficials proclamen no existeix a hores d'ara una difusió pública en suport informàtic o en xarxa on el professorat puga consultar els "documents provisionals" amb els nous temaris. Uns nous temaris elaborats per misteriosos equips tècnics integrats per persones desconegudes, presumptament afins al govern del PP.

El cas de València: Llengua i Literatura és el que més ha trascendit a l'opinió pública, en excloure en una maniobra política dubtosa i estúpida els autors mallorquins i catalans, però la resta d'especialitats ha patit una sort trista i peculiar: la sort de la incoherència metodològica i científica. La Direcció General d'Ordenació dona instruccions als equips tècnics perquè expliquen i amplien els nous continguts de l'ensenyament que han de respectar el que puguen dels antics temaris. Aquesta orientació va lligada possiblement al prec de les empreses editorials de salvar el que es puga de les seues milionàries inversions i interessos en els llibres de text d'ESO i Batxiller existents al mercat. Malauradament, el resultat pot ser un empaste. Els antics Disseny Curriculars Base (DCB) defensaven unes

determinades opcions metodològiques i teòriques, orientacions coherents amb la perspectiva d'un currículum obert i flexible: són els equips docents dels instituts i la comunitat educativa els responsables d'organitzar una programació, amb la referència d'una norma bàsica, i no el Govern -o les empreses editorials- el que decreta els continguts hipotètics.

Sabem que aquesta llibertat és en ocasions utòpica. De manera paradoxal, l'individualisme docent provoca de vegades que el llibre de text siga el que dicte còmodament el temari. En aquest sentit, cada especialitat o àrea de coneixement és un món, amb les seues tradicions acadèmiques o científiques: la comunitat d'especialistes de Física, per exemple, és més homogènia que la dels especialistes en Filologia Castellana. Tanmateix, un temari que triplica continguts no és garantia de qualitat de res; en tot cas, és garantia de saturació i intoxicació. Una intoxicació per sobredosi del professorat i de l'alumnat.

En el cas del Batxiller, la situació esdevindrà absurda. Molts cursos d'aquesta etapa s'organitzen amb l'horitzó, i el filtre, de la Prova d'Accés a la Universitat. Ara com ara no està gens clar com s'avaluarà als futurs batxillers: si tindran una prova d'accés o dues, una revalidada i una altra no. L'Administració educativa ha hagut de reconèixer que els canvis previstos hauran de ser provisionals a l'espera d'una decisió sobre l'accés futur del batxiller a la Universitat.

A hores d'ara encara s'ignoren els canvis i recanvis que la ministra introduirà en l'ESO, una revisió que en alguns casos pot ser necessària i urgent, però que sense una visió global del futur sistema educatiu pot ser aplicada amb bona voluntat però amb conseqüències imprevisibles.

Alguna cosa a dir dels canvis horaris previstos. Resulta irresponsable carregar de més hores l'alumnat. A més a més, l'Administració no ha avaluat la conseqüència sobre les plantilles que tenen els canvis horaris previstos. Però, quines són realment les necessitats del sistema? Anem a crear places de Filosofia suprimint altres professors? Considerem aquesta situació inaudita i defensem la conservació de tots els llocs de treball actuals i ampliació, si s'escau, dels professors i professores necessàries.

* Professor d'Ensenyament Secundari i delegat de l'STEPV-IV

Els mestres psicopedagogs podran accedir a Secundària sense consumir plaça

L'Administració de l'Estat ha previst que el professorat del Cos de Mestres amb titulació de Psicologia o Pedagogia, amb plaça definitiva obtinguda per concurs de mèrits als Serveis d'Orientació o Assessorament Psicopedagògic, podrà accedir al Cos del Professorat de Secundària mitjançant un torn especial, que consistirà en un concurs-oposició ajustat a les disposicions del Reial Decret 575/1991, que regula la mobilitat entre els cossos docents (accés del cos B a l'A).

El personal que supere el procediment selectiu quedarà destinat a la seua mateixa plaça.

Aquest procediment està contemplat al projecte de Llei d'Acompanyament dels Pressupostos de l'Estat i no ha estat negociat en la Mesa Sectorial.

Conselleria menysprea la participació dels docents

Campanya per exigir un debat sobre la reforma del currículum

L'STEPV-IV reclama l'obertura d'un debat democràtic sobre els continguts de l'anunciada reforma en el que participen els centres educatius, els sindicats i les associacions professionals. Tanmateix, la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa s'ha llançat a una carrera per tancar el més aviat possible la reforma. La Mesa per l'Ensenyament en Valencià, que ha demanat la retirada del projecte de reforma del currículum, ha remès a tots els centres educatius valencians un model d'escrit per a que manifesten la seua disconformitat amb el procediment emprat per l'Administració. En aquest

document s'exigeix que per aprovar una modificació del currículum cal obrir prèviament i de manera immediata un debat democràtic entre el professorat.

Per la seua banda, la Direcció General només pretén debatre els efectes dels canvis curriculars en les condicions laborals del professorat en tant que es modifica l'Acord de Plantilles de Secundària, però es nega a discutir amb la representació del professorat els continguts de la reforma. El fet posa en evidència el tarannà autoritari i antidemocràtic de l'Administració educativa i el menyspreu envers el professorat i els agents socials.